

ledes at Tillæget ikke kan overstige en vis Procent af den faste Løn (Grundløn og Alderstillæg tilsammen), en Begrænsning, der er paakrævet for at forebygge Urimeligheder. Medens Dyrtidstillæget saaledes, bortset fra den nævnte Undtagelse, er af samme Størrelse for højt og lavt lønede Tjenestemænd, foreslaas det udmaalt med to forskellige Satser, hvoraf den højeste kommer til Anvendelse overfor de Tjenestemænd, hvem der paahviler Forsørgerbyrde, eller som har et selvstændigt Hjem at opretholde (se nærmere Bemærkningerne til Lovforslagets Kapitel 5); den lavere Sats, der altsaa i det hele og store vil faa Anvendelse overfor de ugifte, udgør to Tredjedele af den højere.

Idet Formaalet med Ydelsen af Dyrtidstillæg er i nogen Grad at give Tjenestemanden Dækning for den ved de ekstraordinært høje Priser foraarsagede Udgiftsstigning, foreslaas det, at det Beløb, hvormed Dyrtidstillæget ydes, gøres automatisk foranderligt, saaledes at det falder og eventuelt stiger i Takt med Forandringer i Detailprisernes Niveau. De Satser for Dyrtidstillæget, der er nævnt i Lovforslaget, 540 og 360 Kr. aarlig, henholdsvis for højeste og laveste Sats, skal være gældende for Halvaaret fra 1. Oktober 1919 til 31. Marts 1920. Derefter vil Satserne kunne være enten højere eller lavere end de nævnte, idet der for hvert Halvaar foregaar en Regulering efter et automatisk virkende System, for hvilket Reglerne er nærmere udformede i Lovforslaget. Anvendelsen af disse Regler vil medføre, at Dyrtidstillæget ganske vil være bragt til Ophør i det Øjeblik, da Prisniveauet for de vigtigste Livsfornødenheder er som i Aaret 1916. Paa den anden Side vil Satserne for Dyrtidstillæget forøges, hvis Prisniveauet stiger ud over det, der var gældende i Januar 1919; men for ikke paa Forhaand at binde Statskassen til Ydelse af ubegrænsede Dyrtidstillægs-Beløb, er det foreslaaet, at Tillæget ikke skal kunne overstige 702 og 468 Kr. aarlig, henholdsvis for højeste og laveste Sats.

Det andet Tillæg, »Konjunkturtillæget«, omhandles i Lovforslagets Kapitel 6. Det ydes, ligesom Dyrtidstillæget, til samtlige Tjenestemænd, men udmaales efter andre Regler. Medens Dyrtidstillæget er af samme Størrelse for højt og lavt lønede Tjenestemænd, foreslaas det, at Konjunkturtillæget ydes med Beløb, der stiger med Lønnen, men stiger mindre stærkt end denne. For de laveste Lønninger udgør Konjunkturtillæget 40 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen, for den højeste ca. 7 pCt. Konjunkturtillæget er ikke pensionsgivende, og det har, ligesom Dyrtidstillæget en midlertidig Karakter, men Reglerne for dets Bortfald (eventuelt Forandring) er afvigende fra dem, der gælder for Dyrtidstillæget, idet man foreslaar, at Bestemmelserne om Konjunkturtillæg skal være gældende indtil 1. April 1921, samt at der inden Udgangen af Aaret 1920 skal forelægges Lovforslag om Bestemmelsernes Revision.

Til nærmere Motivering af det her foreslaaede System med to Lønningstillæg efter forskellige Regler skal bemærkes følgende:

Allerede paa et tidligere Tidspunkt var den Tanke fremme i Kommissionen, at det vilde være ønskeligt, om der kunde tilvejebringes en vis Sammenhæng mellem Tjenestemandslønningernes Højde og de almindelige Konjunkturer i de private Erhverv. Under Udformningen af Lovudkastet om bevægelig Løn kom man bort fra denne Tanke og fæstede sig udelukkende ved Princippet om Lønnens Afhængighed af Priserne paa Livsfornødenheder. Da det imidlertid maa erkendes, at den Mulighed er til Stede, at der kan indtræde nedadgaende Konjunkturer, ledsaget af en Sænkning af den almindelige Velstand eller af Nedgang i de private Erhvervs Lønninger, selv om Priserne paa Livsfornødenheder ikke (eller dog kun i mindre Grad) gaar tilbage fra den nuværende Højde, fandt Kommissionen at burde foreslaa et Lønssystem, der i dobbelt Forstand er foranderligt, idet det tager Sigte baade paa